

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Τὸ σύμπαν ὅλο ἢ μοναξιά μου.
Κ' εἶχα σὰν ἀγαπητικιά μου
τὴν πλάνα τοῦ ἴσκιου μου ψυχῆ.
Σὲ πύργο ἐλεφαντένιο μέσα
χλομός, μὲ κρατημένη ἀνέσα
κοίταα τὴν πλάση ν' ἀντηχῆ.

Πέρα ἀπὸ μῦθος καὶ τὸν ἔρωτα
κι ἀπὸ τὰ βρόχια τ' ἀλευτέρωτα
στὴ χιονισμένη μου κορφή,
μὲ χτύπαγε ἡ βοή τοῦ κόσμου
χωρὶς ἀπόκριση ἀπ' ἐντός μου
κ' ἔσβηνε σὰ βροντὴ κουφή.

Μὰ ξάφνου ἐθάμπωσε τὸ μάτι.
Δάκρυα κι ὄνειρατα γεμάτη
στάθηκεν ἡ αἴσθησή μου ὀρθή,
κ' ἦσαν ἐσὸ πού 'χες προβάλει
μὲ τὰ παρθένα δλόανθα κάλλη
καὶ μὲ τὴν κόμη τὴν ξανθή.

Βαθιά τὸ εἶναι μου ἐταράχτη.
Σὰν ἀπὸ γαῦρο καταρράχτη
σύγκλυσε θάλασσα τρανή,
τὸν πύργο μου τὸν ἔχει ρήξει,
τὸν ἴσκιο μου τὸν ἔχει πνίξει
καὶ νέοι μὲ ζῶσαν οὐρανοί.

Λ. ΑΛΕΞΙΟΥ